

navnlig den højtærede Trafikminister om, at man ved de Undersøgelser og Overvejelser, som ville blive foretagne i Trafikministeriet, alvorlig vil fæste Opmærksomheden paa de 6 Punkter, jeg har fremdraget, og som findes i Fortrykket Sp. 382—83.

Jeg skal sluttelig vende mig til Garnisonssagen og gøre det ganske kort. Jeg gaar ud fra, at dette Ting vist har faaet nok af Garnisonssagen, og jeg skal mærkelig nok først vende mig til min politiske Meningsstælle, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), der henvendte nogle Ytringer til mig eller Nyborg, som jeg gerne vil have Lejlighed til at imødegaa, idet det vilde være mig højst pinligt, hvis et saa højt anset Medlem indenfor Venstre saa skævt til Nyborg. Det ærede Medlem nævnedes, at Vordingborg har bygget Havn og arbejdet kraftigt for at tage Kampen op med Næstved, men at Vordingborg ikke klager som Nyborg. Maa jeg dertil sige, at Nyborg har bygget Havn, den har i min Levetid næsten ikke bestilt andet end at bygge Havn, og hvis det ærede Medlem vil tage en fortræffelig lille Bog, som hedder „Den danske Lods“ i Haanden og slaa op og se paa, hvad der staar om Anlægene ved Masnedsund-Vordingborg og Nyborg, saa vil han se, at de forholde sig til hinanden som en Flue til en Spurv. Nyborg har som sagt uophørligt bygget Havn og slidt og slæbt for at tage Konkurrencen op med Odense. Men i de Forhold, jeg har fremhævet, har det været umuligt for Nyborg at komme paa Siden af Odense. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlems Sammenligning halter en Smule, naar det ærede Medlem nævnedes Næstved i den Forbindelse, idet Næstved ikke har nogen Kanal, hvad Odense har lavet paa Trods af de naturlige Forhold. (Afbrydelse.) Ja, jeg regner ikke i den Forbindelse Aaen for nogen Kanal, idet der ikke er Vanddybde nok.

Lad mig endelig sige, at naar det ærede Medlem var utilfreds med, at Nyborg skriger, idet Vordingborg ikke skriger, maa jeg sige, at Forholdet netop er det, at Vordingborg skal have en Garnison, medens Nyborg skal af med sin, og det er dog en meget stor Forskel, naar man ser hen til den kolossale Betydning, Garnisonen har for Nyborg, nu da den en Gang er der. Dermed skal ikke være sagt, at det er en Fordel at faa Garnison, naar der skal bringes de Ofre, som ere nødvendige for at faa den. Men noget andet er, at naar man en Gang er kommen ind med

en Garnison, er det uheldigt for en lille By at skulle af med den.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), og jeg skal gøre det meget kort, idet jeg i en kort Bemærkning forleden dog egentlig har sagt, hvad der er at sige til det ærede Medlem. Jeg deler hans Tale med Hensyn til Nyborg i to Afsnit, ét, som jeg kaldte Luftsteg, der angaar det, der blev sagt, og et Afsnit, som drejer sig om det, der ikke blev sagt, og det er det vigtigste. Det imødegik nemlig ikke paa et eneste Punkt de saglige Fremstillinger, som jeg gav i Garnisonssagen. Paa et enkelt Punkt, nemlig det, der angik Sygdomme, forsøgte det ærede Medlem en Art Imødegaaelse, idet han bl. a. sagde, at Sygdomme vilde ikke blive saa let opdagede i Nyborg, hvor Soldaterne ligge i Kvarter „rundt omkring i Byen“, som i Odense, hvor de ligge paa Kaserneerne. Dette er typisk for det ærede Medlems Fremstillingsmaade, idet Forholdet i Nyborg stik imod, at Soldaterne skulde ligge rundt omkring, er det, at Soldaterne overvejende ere indkvarterede i Kompagnikaserner, og om man ligger 10 Mand sammen i en Kompagnikaserne eller 10 Mand sammen paa en Kaserne, der rummer en Bataillon, bliver Lejligheden til at opdage Sygdomme hos hverandre vist den samme. Som sagt, det er typisk for det ærede Medlems Maade at polemisere paa overfor Nyborg — og dermed skal jeg forlade det, han ikke har sagt, og kort se paa det, han har sagt, og som jeg kaldte for Luftsteg. Værdien af dette afhænger nemlig i uhyre høj Grad af, hvad det er for en Mand, der siger det. Jeg vil da bede ærede Medlemmer lægge Mærke til nogle enkelte Forhold, jeg her skal fremdrage.

Jeg fik i Aftes et Brev fra Nyborg fra en derovre højt anset Borger og mangesaarigt Medlem af Byens Raad. Jeg skal i Parentes sige, at naar det ærede Medlem fra Odense meget stærkt fremhævede, hvor ilde man i Nyborg saa paa den Tale, jeg havde holdt om Garnisonssagen forleden, gaa mine Erfaringer i den stik modsatte Retning, idet jeg atter og atter faar Takkebreve fra min Valgkreds. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem er Overredaktør i Nyborg og har en Underredaktør der, som var min ærede Modkandidat ved sidste Valg, og De ville saa forstaa, fra hvilken Lejr han faar sine Oplysninger, der absolut ikke kunne være